

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNEA în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppel's Nachf. Anton Oppel.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmonică pe o coloană 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifar și învoială.
RECLAME pe pagina a 8-a o serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 9 franci.
Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 139.

Brașov, Joi-Vineri 26 Iunie (8 Iulie).

1898.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei

Cu 1 Iulie st. v. 1898

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an	40 franci
pe șase luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.

Pentru România:

pe un an	8 franci
pe șase luni	4 "

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Școlile de stat și comunele.

Am ajuns așa departe cu stăpânirea de apă a acestei nenorocite țări, încât cel puțin de unii dintre miniștri va trebui să ne ferim ca și de nisce șarlatani, cari caută să profite de eventuala ignoranță și credulitate a cetățenilor spre a-i seduce și încărca cu sarcini noi și ilegale.

Până aci miniștrii unguresci erau cunoscuți înaintea noastră mai mult numai ca nisce eminenti reprezentanți ai volniciei. Corespondența de mai jos însă, ce ni-se comunică din Zărnești, dovedește, că pe lângă volnicia, ei mai știu să recurgă în casuri eventuale și la unele apucă-

turi, pe cari noi numai cinstite nu le putem numi.

Cetescă ori-cine corespondența de mai jos și va vedea, de ce este capabil un ministru unguresc. Nu ajunge, că prin forță și volnicia guvernului ne-a încărcat cu școlile unguresci de stat chiar și în acele comune, unde aveam și avem școlile noastre cele mai bune și unde nu era cea mai mică lipsă de ele, dăr mai vine acum și pretinde, ca unde clădirile școlilor unguresci de stat nu sunt corespunzătoare, să vină înseși comunele în ajutor pentru a edifica clădiri noi și bune, și conservarea, curățirea și asigurarea școlilor de stat în contra focului o „impune necondiționat comunelor“.

Nu ne-am mira, decât ministrul de culte și instrucțiune publică ar fi declarat franc, că lăcomia de-a maghiarisa la minut totă suflarea și în urma acesteia ridicarea de-odată a prea multelor școlă și instituții de maghiarizare în toate unghiurile locuite de Nemaghiari, precum și căpățuirea imensei cete a patrioților de cincă pițule: au adus cu sine sēcarea bugetului în așa măsură, încât statul nu mai e în stare a suporta toate cheltuielile școlilor sale, fiind avisat a apela la ajutorul comunelor. În cazul acesta ministrul ar fi arătat cel puțin o sinceritate.

Dăr d-l Wlassics stă pe basă de pretensiune și poate în presupunerea, că are de-a face cu nisce omenii simpli, pe cari îi poate trage pe sfôră după plac, se provocă în mod perfid la un paragraf al legii, care n'are nimic de-a face cu școlile de stat și care privește exclusiv școlile comunale. Ba pentru că perfidia să fiă și mai mare, ministrul se face a nu ști nimic despre un alt paragraf al legii din 1868, după care datoria de-a susține școlile de stat o are exclusiv statul.

Nu ne vine a crede, că ministrul Wlassics a îndrăsnit să facă și față cu comunele unguresci o asemenea cutezată încercare de-a le

trage pe sfôră. De altă parte însă nu ne îndoiim, că înafară de comitatul Făgărașului, el va fi adresat ordinațiunea din chestiune și altor comune românesce, pe unde se află școlă de stat, căci față cu acestea își găsește terenul cel mai potrivit pentru de-a păși fără temere de control cu asemenea experimentări.

De aceea punem în fața tuturor comunelor noastre exemplul Românilor dela Zărnești, cari au știut să dea ministrului răspunsul demn și cuvenit. Așa trebuie și sunt dator să facă reprezentanțele tuturor comunelor române, căci și-ar da un mare testimoniu de paupertate spiritală, decât să lăsa a fi seduse și înșelate prin nisce apucături atât de nedemne și abusive, cum este provocarea ministrului Wlassics la amintitul paragraf al legii.

Decă guvernul unguresc ține să înființeze din contribuțiile nenorociților cetățeni atâtea școlă de stat pentru maghiarizarea noastră și pentru paralizarea școlilor nemaghiare, atunci cel puțin să nu mai aibă obrazul de-a pretinde dela comune, ca să se îngrope și în datorii de dragul acelor școlă.

De ajuns ne sunt groutățile, ce le avem; de ajuns ne sunt sarcinile publice și miseria ce apasă asupra nenorocitelor noastre comune; de ajuns ne este numărul cel mare al șarlatanilor, cari pururea vêněză ocaziunea de-a despoia și înșela pe popor: ce lipsă mai era decă, ca să vină și ministrul Wlassics cu încercarea de-a se profita de eventuala ignoranță a reprezentanțelor unor comune nenorocite, spre a arunca nouă sarcini ilegale în spinarea poporului?

E trist de tot, decât am ajuns să ne ferim chiar și de miniștri, ca să nu ne se ducă și să ne tragă pe sfôră prin apucături viclene. Așa crede guvernul unguresc să reprezente autoritatea statului înaintea cetățenilor?

Vai de stat, când a ajuns să se facă atâtea abuzuri în socotela lui!

Un nou ordin monstru.

Êta corespondența, de care am vorbit mai sus și asupra căreia atragem atențiunea comunelor române, în cari se află școlă de stat:

Zărnești, 5 Iulie n. 1898.

Stimate D-le Redactor! Ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică, cu ordinațiunea sa de dno 30 Aprilie 1898 Nr. 12,230 arată, că în mai multe comune din comitatul Făgărașului, în cari susține școlă de stat, acestea școlă, ca necorespunzătoare, sêu trebuesc adaptate sêu din nou clădite și provocă comunele, ca să contribuie și ele cu lucrul, material sêu cu sême de bani la edificarea școlilor de stat, ér apoi conservarea, curățitul și asigurarea contra focului o impune necondiționat comunelor respective. Acêsta o face ministrul cu provocare la §. 42 al articolului de lege 38 din 1868.

Statul susține școlă de stat între altele și în comunele Cucuiata, Bran, Zărnești, din comitatul Făgărașului.

În 4 Iulie n. c. comitetul comunei Zărnești a fost convocat, ca să decidă asupra cererei D-lui ministru, că ce poate presta la adaptarea respective clădirii unui edificiu corespunzător pentru școlă de stat din Zărnești. Ordinațiunea ministrului a făcut o impresiune de tot penibilă asupra comitetului. Auđi acolo! adecă comunele, cari au avut nenorocirea să se înființeze în mijlocul lor câte-o școlă de stat cu scop de maghiarizare — care se susține din bugetul statului, la care contribuiesc odată și Românii — să fiă obligate a mai contribui special încă odată, să dea ele acuma și alte mijloce, ca cu atât mai ușor și cu cruțarea bugetului statului să se ajungă scopul maghiarisării. De n'am ști, că acum în secolul al 19-lea trăim într'un stat po-reclit constituțional, ar puté crede ori-cine, că trăim într'un ev, când delicuentul de spênđurat trebuie să-și cumpere și să-și și ducă ștrângul de spênđurare.

Comitetul însă a fost conșciu de chiămarea sa și de nedrepta pretensiune a d-lui ministru, căci unanim a adus următorul decis:

Considerând, că fiind școlă din chestiune școlă de stat, pe care în sensul §. 80 al legii de școlă din 1868 numai statul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Scrisori din Italia.

Nenumitei prietene.

VI.

Din era de tămăie: Câmpurile sfinte.

Orî cât ai fi de liber de prejudeții rituale-bisericesci, se întâmplă une-orî, că acele efecte calculate anume pentru redeseptarea admirării în credincioși, să te misce întocmai precum te răpescă une-orî o vorbire a vre-unui iesuit nu prin mieșul ei, ci prin forma-i, prin laorimile vorbitorului. Așa, spre pildă, e un joc de clopote, un cântăreț bun în strană, o iconă frumoasă, hainele pompoze ale preotului, organele, care în concert nu-ți plac etc. Nu simți acea religiozitate adencă, pe care ți-o însuflă un trăsnet în mijlocul unui codru frământat de furtună, dăr totuși te impresionază pentru moment.

Așa e și cu „câmpul sfânt“ din Milano. Nu simți tristețea aceea înălțătoare și

intensivă, pe care ți-o însuflă spre pildă pétra lui Napoleon sêu monumentul din aula universității din Lipsca, pe care sunt înșirate numele studenților căduți în răsboiul din 1870, dăr pompa esterióră a cimiterului, statuetele acelea măestre, cari formeză o gliptotecă măreță. Deși ești convins, că cei ce odihnesc sub marmoră nu sunt vrednici de ea, — de mortuis nil nisi bene.

Intr'o dramă de Sudermann. („Vecicul masculin“) sunt exprimate adevăratele vorbe: „O faptă ori-cât ar fi ea de mare, nu va fi nici-odată păstrată urmașilor, până când ea nu e prelucrată de un artist“. Câte fapte mari nu au existat în vechime, despre cari noi nu știm nimic, căci li-a lipsit un artist, care să le facă nemuritoare clădindu-le un monument, fiă acesta de pétră, fiă fixat pe pânză, fiă păstrat ca tradiție, sêu îmbrăcaț în haina poeziei? Cine ar vorbi apă de Hamlet, sêu de Don Carlos, decât noi ar fi fost un Shakespeare și un Schiller?

Ce e mai mult, cronica spune despre

Don Carlos, că a fost un idiot, dăr ea zace sub colbul vécurilor și noi cunoscem pe infantul Spaniei numai așa cum ni-l'a prezentat Schiller.

Când intri în cimiterul monumental din Milano, ști, că n'ai să întâlnești aici morminte de eroi, ci locuri unde odihnesc omenii pacnici, cari toți la un loc nu merită póte o lacrimă de-a omeniei. Și totuși, când vești acele minunate mauzolee și statue, uiți că aici cutare architect sêu sculptor a făcut din mort mai mult chiar decât Schiller din Don Carlos, și te pleci înaintea lui.

De mortuis nil nisi bene!...

Cam pe la mijlocul câmpului sfânt e locul de odihnă al familiei Borghi. Un monument mare de pétră cu reliefuri vechi-creștine, pare a sta aici de o vecinicie. Pe o lespede masivă de pétră zace un bătrân de marmoră, proptindu-și cotele de sarcofag și în cote rezimându-și barba sa lungă și încalcită. După aripă îi cunosci: e demnul morții. Dăr aripile lui nu sunt gata de sbor, cea stângă îi atêrnă obosită. Ce

vești în jur e munca lui și acum vré să se odihnescă puțin. Și-a ales acest monument, căci aici sunt îngropate cele mai multe jertfe ale sale Privirea lui e perdută. Dăr acei ochi pe jumătate închiși și adenc săpați în orbite, nu esprimă nici tristețe pentru chemarea sa, nici bucurie pentru isprăvile din jurul sêu, nimic, nimic un gând, numai și numai oboselă. E prea bătrân, prea datat cu meseria sa, decât să-l mai potă impresiona ceva. Când treci pe lângă el și privești la trupul lui pe jumătate gol, slab, dăr musculos, simți parcă fiorii reci ai îmbrățisării inevitabile a acestor brațe. Dăr el nu-și întorce privirea spre tine, cu pumnii săpați adenc în barbă rămâne neclintit, odihnindu-se... Vai de cei, pe cari îi va căuta după ce s'a odihnit!...

Tot cu privirea pierdută stă și femeia de pe mormântul lui Antonie Tantardini. Nici ea nu se gândescă la nimic, și ea e ostentă. Dăr câtă deosebire între ostentela acêsta și cea a demonului morții! Capul e lăsat ceva înainte, a rămas așa cum l'a plecat povara gândurilor. A gândit prea

este dator a-o susținere; că §. 42 privesc numai școlile comunale, în Zărnești nu există școlă comună; în această comună susține biserica gr. or. română o școlă foarte bună conțesională, la care contribuie și credincioșii bisericii, conform legii, câte 5% și la care comuna politică nu contribuie nimic; că însăși comuna acopere spesele sale prin arunc de câte 50%; că statul și așa a proiectat înființarea de 400 școle de stat milenare: din acestea și alte motive comitetul decide, că comuna n'are cu ce și nu poate fi silită a contribui la edificiul școlii de stat și că nu e obligată și nici nu ia asupra-și conservarea, curățirea și asigurarea contra focului a edificiului școlii de stat.

Am aflat de bine a vă comunica acestea, d-le Redactor, și prin acesta a atrage atențiunea tuturor comunelor, cari au nenorocirea a avea în mijlocul lor școle de stat, cu atât mai mult, căci este știut, că statul a înființat școle de stat cu deosebire în comitate și comune curat românești, și dintre cari multe neavând în sinul lor bărbați cunoscători de legi nu vor scoi cumpăni nedreptă cerere a D-lui ministru, în referințele de avere și drept sunt în toate comunele mai tot acelea, ca și în comuna Zărnești.

Se vede, că însăși ordinațiunea are în vedere neorientarea comunelor, căci altminterlea nu înțelegem, cum de ministru se provacă la §. 42, în care în adevăr se dice, că conservarea și curățitul edificiilor școlare privesc numai pe comune, der și-a uitat cu intențiune a spune, că acest §. privesc numai școlile comunale; tot cu intențiune și-a uitat și de §. 80, care obligă numai pe stat a îngriji de școlile de stat

Comunele române de regulă n'au nici un fel de venit și spesele administrative le acoper prin arunc cât se poate de mare. acesta o știe bine — se vede — și d-l ministru; de aceea dă „părintescul“ sfat, că dacă n'au bani, să ceară, er el le va esopera împrumuturi oftine dela cutare bancă din Pesta. Comunele însă se nu se lase a fi seduse, căci împrumutul și cametele tot ele trebuie să le plătescă prin alt arunc; asemenea se nu se seducă comunele prin „avantajele“, ce le pune în perspectivă ministru, dacă ele vor lua asupra-și adaptarea și clădirea edificiului, căci toate sunt pentru comune numai sarcini peste sarcini, de cari nu se vor mai pute scăpa.

Un membru din comitet.

Marele desastru dela Santiago. Infrângerea Spaniolilor.

La Santiago de Cuba Spaniolii au suferit într'adevăr un crud desastru. Șcirea, ce am publicat-o în numărul trecut despre nimicirea escadrei lui Cervera, pare a se adevări întocmai. Depeșile americane o susțin și o întregesc cu amănunte, cele spaniole însă o susțin până acum numai în parte.

mult și au fost prea negre gândurile ei, încât se mai potă gândi acum ceva. Numai din când în când mai străbat în mintea ei pustie cuvintele „a murit“, uruitoare și seci, ca urlatul vântului prin ferestrele unei case părăsite. O clipă par'că pricepe grozăvia înțelesului lor, sprâncenele ei se încrunță puțin... der numai o clipă, apoi éráși rămâne cum a fost. Ochiul ei nu plâng... ei nu mai plâng, căci li-a secat izvorul lacrimilor. Pierdută în gol e căutătura lor, ca și a Cassandreii lui Klinger și „în zădar“ sunt sinistrele vorbe, ce țile spun. I-l'au luat pe Antonio din cătunul lor ferocit, tiner, fără veste și l'au adus în acest câmp pustiu. În zădar s'a împotrivit ea, alta nu i-a mai rămas, decât să se așeze pe acest loc de tristă amintire... și de marmoră în veci va sta astfel cu privirea pierdută în gol, cu capul plecat înainte și cu mâinile lăsate pe genunchiuri nevesta lui Antonio Tantarini...

(Va urma.)

E trist peste măsură, că Spaniolii, popor nobil european, c'un trecut atât de glorios, să fiă infrânți și zdrobiți din partea unui stat fără de nici un trecut militar, de-o adunătură de ómeni speculanți, cari nu din umanitarism, ci din pofta nesăturată după bogății, au provocat acest război fatal inegal și din toate punctele de vedere condamnatibil.

Spaniolii au desfășurat în jur de Santiago un eroism aproape legendar; 2000 de soldați și câte-va sute de voluntari au susținut pe uscat o luptă uriașă crâncenă de mai multe ore cu Americanii de dece ori mai numeroși. Cu respect trebuie să se plece ori și cine înaintea acestei brave și eroice purtări.

După luptele de pe uscat, în care Spaniolii au fost forțați la retragere, der nici de cum învinși cu desăvârșire, a urmat a doua și o nenorocită încercare din partea admiralului Cervera, comandantul flotei spaniole, care a fost închisă în portul Santiago. Mari speranțe a deșteptat Cervera la Spaniolii, multe laude s'au încărcat pe capul lui de când și-a înfundat escadra în strimătorea îngustă a portului. El s'a și susținut binișor în poziția forțată, ce o ocupa, și cât timp corăbiile lui manevrau fiă cu succes, fiă cu puțin noroc în contra forțelor preponderante ale inamicului, armatele multe, puține din jur de Santiago aveau un sprigin valoros în forțele lor.

Der în cele din urmă vedându-se ajuns la imposibilitate de a mai pute rezista miseriilor de tot felul, Cervera s'a aventat la un pas grav, care însă s'a sfârșit c'un desastru și mai grav. Duminecă în dimineață de dimineață a forțat o eșire din port la largul mării, luând direcția spre vest. Atât i-a trebuit. Americanii l'au surprins puternic din tunuri și Cervera însuși a hotărit nimicirea corăbiilor sale, afară de una, la țermul mării. În lupta acesta Spaniolii au pierdut 350 de morți și 160 răniți, însuși Cervera a fost rănit, prins și pus în captivitate americană pe corabia „Gloncester“. Étä după „New-York Herald“ cum s'a petrecut acest desastru.

Duminecă dimineața admiralul Sampson se pregătia, să isgonescă pe Spaniolii din apărarea forturilor dela Aguadores, când observă deodată, că admiralul Cervera cu escadra sa nisuesc să iese din port. În două minute corăbiile americane au dat una dela alta alarma, er „Indiana“, o corabiă-monstru americană, alergă repede pe lângă corabia cu pavilion a admiralului, care descărcă asupra „Indianeii“ ghiulelele ei. După câte-va minute bateriile ambelor corăbii versau una asupra alteia foc ucigător. Când admiralul Cervera trecu pe lângă „Indiana“, încercă o diverssiune, ca din întreg șirul tunurilor să potă pușca asupra ei. Însă corăbiile yankeice „Jova“ și „Texas“ își întorseră în acest moment gurile tunurilor spre corabia spaniolă. În timp ce „Indiana“ grăbia spre intrarea, portului, corabia spaniolă de război „Oguendo“ apără grăbind spre vest. Într'aceea lui Cervera îi succese, ca, în mânia focului ucigător, se trecă printre șirul de corăbii inimice. „Jova“ îl persecută cât-va timp, apoi lăsă ca persecutarea s'o facă panceratele americane „Oregon“ și „Massachusetts“, er ea luă în gónă pe spaniola „Oguendo“, la ceea ce o ajutară „Brooklyn“ și „Texas“. Atunci apără și vaporul spaniol de război „Viscaya“ din port; și acesta grăbi repede spre vest și în calea lui își descărcă toate tunurile. Pe lângă el pluteau doi torpilori spaniolii. Atunci situația se formă astfel, că „Jova“ persecuta pe „Oguendo“ și „Indiana“ pe „Viscaya“. Americanii lăsară, ca corăbiile spaniole se progreseze la depărtare de 20 minute dela fortul Morro, ca să le taie

ori ce apărare. Tóte corăbiile americane urmau această tactică, în timp ce tunurile bubuiau neîntrerupt pe întreaga linie. După 45 minute situația era clarificată. Americanii vedură, că aproape toate bateriile inimice au suferit stricăciuni. Corabia lui Cervera luă direcția spre vest, „Oguendo“ și „Viscaya“ după ea, der mereu în apropierea țermului. Ghiulele explozive americane curgeau ca ploia, făcând pe bordurile corăbiilor spaniole grozave pustiiri. În tot momentul se isca foc pe una sau pe alta, care însă curând era stins. Într'aceea cei doi torpilori spaniolii au fost luați la gónă de încrucșătorul american „Corsair“, ținându-i mereu aproape de el lângă țerm. Torpilorii voiau să se cufunde și să pună câte-va mine în cóstele colosale ale „Indianeii“. Deodată însă au vedut, că „Indiana“ face o semi-întorcere și-și îndreptă asupra-le tunurile ei grozave. Pentru-ca să încunjure o nimicire totală sigură, unul din torpilori a ridicat flamura albă, celalalt însă înaintă repede spre stâncă și după ce personalul îl părăsi, explodă în aer c'un pocnet infernal. La 10³/₄ „Viscaya“ de-a semenea arboră flamura albă. Într'aceea „Oguendo“ încă grăbi spre stâncă și peste un minut o colonă uriașă de flăcări isbucni de pe bordul ei. Americanii încetară canoada. „Massachusetts“, „Oregon“ și „Brooklyn“ începură apoi vânătoarea de Spaniolii. Cervera înaintă deja 3000 de jarde cu corabia lui, încrucșătorii și panceratele americane țineau pas cu el. În fine Cervera vedând, că totul e înzadar, grăbi și el spre stâncă. Peste un minut colone de flăcări isbucniră din corabiă la înălțime de o mie picitoare, er pe bord se grămădi fum gros. Corabia lui Cervera se pregătea să explodeze. Americanii vedând acesta, grăbiră a scăpa personalul corăbiei — der prea târziu. Corabia cu pavilion cădă zdrobită în valuri c'un uruit și pocnet înspăimântător. Cu puține excepțiuni, toți matrozii-soldați s'au prăpădit.

O telegramă cu data de 5 Iulie din Londra spune, că singura corabiă spaniolă, care înainte de a se pusti, și-a luat stindardul de pe catarg, a fost „Cristobal Colon“. Americana „Gloncester“ a luat la gónă corabia cu pavilion „Infanta Maria Teresia“, pe care se afla Cervera și care deja începă să ia flăcări. Într'aceea Cervera voi să-și mântuască viața, și atunci s'a întemplat, că persecutóra „Gloncester“ a prins pe admiral și l'a transportat pe bordul ei. Cervera păși cătră locotenent-comandant Morton și și-a predat sabia, la ceea-ce Morton redându-i sabia, duse: „Gratulez Escelentei tale, că în ast-fel de împrejurări ai luat contra noastră lupta pe uscat și apă; într'adevăr mare eroism și-a trebuit la așa-ceva“.

Când Cervera vedu cum corabia sa se pustiase și cade grămadă sub flăcări, începă să plângă și plecându-și capul se scobori în caiuta lui „Gloncester“.

Pe țermii zăceau cadavrele morților și răniți.

O telegramă ce a sosit aseră cu data de 5 Iulie din Madrid, spune, că ministrul-președinte Sagasta a comunicat unui reprezentant dela „Agentia Fabra“, că șcirea despre nimicirea escadrei lui Cervera se confirmă. „Almirante Oguendo“ a devenit pradă flăcărilor, „Infanta Maria Teresia“ s'a cufundat, er admiralul Cervera a cădut prizonier.

Generalul american Watson a telegrafat primului lord al admiralității engleze, că au fost puși în captivitate 70 de ofițeri și 1600 soldați spaniolii, 300 s'au inecat în mare, 160 au fost răniți. Ofițerii lui Sampson și soldații lui primesc un premiu de 170,000 dolari pentru pustiirea escadrei lui Cervera.

Din Londra șosesc șcirea — ce are încă lipsă de controlă și confirmare — că sub impresia șcilor desastroase de pe câmpul de război, regina-regentă Maria Cristina ar fi părăsit pe neașteptate capitala Madrid.

Sporirea armatei comune.

— Înca 10,000 de soldați —

Dacă se va adevări șcirea, ce o aduce „Reichswehr“ din Viena, atunci pe viitor vom ave mai mulți soldați, și în consecență mai multe cheltueli la budgetul armatei.

„Reichswehr“ dice, că noua lege pentru armată, care trebuie să între în vigore la 13 Aprilie 1899, va spori cu 10,000 contingentul recrutiilor.

Va să dică contingentul de recruti se va spori dela 103,100 la 112,954. Afară de acesta „Reichswehr“ dice, că vor face serviciu activ și aceia, pe cari recrutarea de până acum i-a împărțit la rezervă.

După statistică numărul indivișilor conșcriși pentru armată din ambele state era de obicei 170,000. Din aceștia se recrutau de obicei 145,000. Armata și honveșimea însă aveau lipsă numai de 126,000. Rămâne der pentru rezervă 19,000. Dacă acum și indivișii meniți pentru rezervă se vor activa, atunci sporul e de 28,854 capete.

Resultatul acestei sporiri va fi, că contingentul de pace al armatei comune va sta pe viitor din 282,000 ómeni, urcându-se proporțional și contingentul în timp de război. Mai departe se va spori numărul puscilor, materialul de război, îmbrăcăminte, caii etc. Lucru firesc: dacă sunt mai mulți soldați, trebuie să fiă mai mare și solda, puscile, tunurile, căsărmile, ofițerii etc. În proporție cu acesta sporire, va decrese numărul brațelor muncitoare și prospectele economice devin mai puține.

În consecență vor cresce apoi cheltuelile. Dări nouă se vor arunca asupra populațiunii, care și așa îmbrâncesc sub povara lor de acum.

Militarismul, acest monstru al timpurilor moderne, cere jertfe tot mai mari. Rusia șporesc mereu armata, Germania pe urma ei, Francia le întrece câte pe câte. Vrând nevrând trebuie s'o facă acesta și Austro Ungaria.

Unde vom ajunge pe acest drum primejdios — nu poate sci decât al războiului deu Marte.

Situația în Austria.

Din ce în ce apare tot mai mult, că contele Thun ține să nu-și înstrăineze bunele porniri ale Cehilor.

O nouă dovadă pentru acesta este o șcire gravă, ce vine din Viena și care ne spune, că Coróna a denegat sancțiunea proiectului de lege propus la timpul său prin moțiunea de urgență a lui Dr. Kolisko, în care se dicea, ca în toate școlile populare și civile din Austria de jos limba de propunere să fiă exclusiv limba germană. Moțiunea de urgență a făcut-o Dr. Kolisko în Decembrie anul trecut, er cu o și mai târziu dieta provincială a primit-o întocmai.

E de observat, că denegarea sancțiunii așa numitei lex Kolisko, a vestit-o prima-dată organul partidei Cehilor tineri. Tóte partidele cehice o întâmpină cu satisfacție, pe când partidele germane sunt și mai mult înverșunate în urma acestui blamașiu.

Vorbind despre planurile contelui Thun privitor la regularea cestiunei limbei, „Politik“ din Praga dice, că în Boemia vor fi în loc de trei, cinci teritorii de limbă; între acestea va fi unul în Praga, apoi unul curat ceh și unul curat german; mai departe unul preponderant ceh și altul preponderant german.

„Narodni Listy“ accentuează, că Cehii nu se vor învoi nici-odată la suspendarea ordonanțelor de limbă, până când nu li-se va da deplină garanță, că în toate provin-

ciile Coronei boeme, atât în scôle, cât și la judecătoria și alte institute, cele două limbi ale provinciei vor fi egal îndreptățite.

*

Pe Duminecă a fost convocată la *Bris* o mare adunare populară, la care erau să participe doi deputați poloni, ca să țină discursuri. Autoritatea însă a oprit adunarea.

Principele Bulgariei în România.

Ferdinand de Coburg, principele Bulgariei, dimpreună cu principesa, au sosit ieri după amiază la 5 ore în Sinaia, pentru a face o vizită principelui domnitor român. Suita principelui e compusă din 5 persoane. Înălții oșpeți vor sta la Sinaia până Sâmbătă dimineața, de unde se vor reintorci la Sofia prin Constanța.

Presă română din regat întâmpină cu simpatie vizita părechii domnitor bulgare. Etă ce scrie din acest incident organul național-liberal „*Drapulul*“:

Intre Români și Bulgari au existat în totdeauna legături de bună și sinceră prietenie. În timpuri de grea cumpănă, ca și în vreme de pace, Români și Bulgari și-au întins mâna. Timp de secol, cât Bulgaria a trăit sub domnia otomană, România a fost un asil și o școală pentru Bulgari. Toți prigoniții, toți revoltații și agitații, cari nu mai puteau trăi în patria lor, se refugiau pe pământul românesc, vecinic ospitalier și bine primitor...

România a fost o adevărată școală pentru Bulgari. Fôrte mulți din omenii lor politici, din specialiști, au învățat în școlile noastre. Mai mult: împingând până la limită dragostea și umanitatea, am primit chiar în serviciile publice sumă de Bulgari.

Suntem fericiți, că în vremuri de restrițe am putut servi de ocrotitori unui popor creștin și amic; suntem fericiți, că vecinii noștri au putut învăța de la noi și prin noi. Când după veacuri de robie a sosit căsă emancipării asupritului popor bulgar, noi alături cu Rusia am luptat pentru liberarea Bulgariei. Oșele a mii și mii de oșteni zac în Bulgaria, pe ale căreia câmpii au căzut luptând pentru desrobirea poporului bulgar.

Și participarea noastră pentru emanciparea Bulgariei de jugul turcesc, ne-a umplut de fericire, căci nu cunoscem o mai mare fericire, decât aceea de a lupta și de a muri pentru desrobirea celor apăsați.

Chiar astăzi poporul bulgar află în România cea mai largă ospitalitate și mijloce de trai. Mii și deci de mii de muncitori bulgari trec Dunărea în fiă-care an și se întorc îna cu pungile pline de bani românești. Până astăzi școlile noastre publice și private sunt urmate de tineri și tinere din Bulgaria. Și acesta ne umple inima de mulțumire, căci nu este puțin lucru, ca să poți învăța și adăposti pe alții.

Am dat Bulgarilor tot ce un popor prietenos și binevoitor pôte da: le-am dat ocrotire, mijloce de-a trăi și a se instări; le-am deschis toate așezămintele noastre de cultură, le-am dat până și sângele nostru pentru a-i scăpa de jugul otoman.

Acum că Bulgaria este emancipată, că dela 1877 până astăzi a realizat progrese, care ne bucură, *oferim*, ca și în trecut, *poporului bulgar prietenia cea mai sinceră și mai desinteresată*.

Nu cerem Bulgarilor în schimb decât dragoste și prietenie, raporturi de bună vecinătate. Le mai cerem, ca să facă tot ce le stă în putință, precum am făcut și facem noi, ca să îndepărteze și să înlăture neînțelegeri, cari ar puté umbri prietenia dintre noi.

Să se convingă bunii noștri vecini, că legăturile strinse ce trebuie să existe între poporul român și cel bulgar, ne interesează de o potrivă atât din punctul de vedere politic, social și economic, cât și umanitar.

Avem sumă de interese comune în prezent și în viitor. *Sôrta ambelor popore*

este legată, și ceea ce pôte vătămă unuia, va vătămă și vecinului său.

Nu scim ceea-ce Provedința în nepotrusele sale taine rezervă popórelor din Peninsula-balcanică și Românilor. Un lucru însă scim: este că *ori care ar fi împrejurările, noi toți avem interes de a fi strins uniți*.

Popórele mici vecinic amenințate de cei mari și puternici, nu-și pot asigura traiul decât prin *unire și înfrățire*, prin *solidarizarea intereselor politice și economice*. Acesta s'o înțelégă atât Români, cât și Bulgari.

Ne place a crede, că întrevederea Regelui Carol cu Principele Ferdinand nu numai că va strînge și mai mult legăturile de bună vecinătate între cele două state vecine, dér va pune bazele unor raporturi de viitor de o potrivă asigurătoare pentru ambele popóre.

Putem asigura pe Domnul Bulgariei și pe poporul bulgar, că Români îl primesc cu inimă deschisă, cu dragoste și cu urări de trainică prietenie. Popor și domnitor fiă încredințați, că la vremuri de grea cumpănă, poporul român va fi tot acela ce a fost în trecut.

Sosirea părechii princiare la Giurgiu.

La órele 12 jumătate, — spune „*Epoca*“ — cheul și împrejurimile debarcaderului sunt pline de lume. La debarcader se găsesc d-nii: general Berendeiu, ministrul de război, Manu, adjutant regal, Ghica-Bragadir, agentul român la Sofia, Tomescu consul român la Ruscicu, prefectul Christu, Vansaanen căpitanul portului. În salonul de recepție așteptă autoritățile militare și civile.

La ora 12 și 35 sosesc yachtul „*Krum*“. Musica bulgară de pe bord întonează imnul românesc, d-nii Berendeiu și Manu se urcă pe bord și salută părechea princiară în numele Regelui și al guvernului. După cinci minute se operază debarcarea. D. Vansaanen oferă princesei Maria Luisa un buchet. La intrarea în pavilion, d-na Christu întâmpină pe princesă cu un buchet și presintă pe d-nele general Costaforu, Partenescu, Martinescu etc.

În vremea acesta principele trece în revistă compania de onóre a regimentului 5 infanterie, comandată de căpitanul Morait. Principele se întreține apoi câte-va minute cu d-nii general Năsturel, Christu, Giani, Algiu, primar Partenescu, Saligny și Manu.

Încetând musica militară, corul gimnaziului întonează imnul princiar. Părechea princiară se urcă apoi pe tren, și la órele 1 trenul se pune în mișcare în mijlocul uralelor mulțimei. D. Saligny conduce trenul. Principele pörtă uniforma de general bulgar.

Princesă e în costum de călătorie: rochie bleu-marin, blusă de mătăasă maron, cravată fâșie albastră cu puncte albe, guler alb, pălărie cu fundă albastră și flori galbene, jachetă gri. E de statură mică, delicată; figură simpatică.

Revistă externă.

Declarația ministerului Pelloux.

În ședința dela 4 Iulie n. a camerei deputaților din Roma, președintele cabinetului Pelloux citește declarațiunea ministerială. Guvernul își propune menținerea absolută a ordinii, paza instituțiilor și a societății, precum și împăciuirea spiritelor. El dorește pacea cu străinătatea și cele mai bune relațiuni cu toate puterile. Generalul Pelloux anunță, că guvernul va cere votarea exercițiului provisor până la 31 Octombrie. Discuția asupra comunicărilor guvernului s'a deschis. Iau cuvântul: D-nii *Barzilai* și *Luzzatto*, radicali; *Ferri* socialist și *Vischi* al stângei. Generalul Pelloux declară, că înțelege să menție proiectele, ratificând starea de asediu asupra domiciliului forțat, amânarea alegerilor administrative și militarizarea personalului dela drumurile de fer. Promite să dea o formă concretă programului său, depunând o serie de proiecte de lege și se silă să reducă numărul teritoriilor puse sub regimul stării de asediu.

Țarul contra Jidanilor. Din Pe-

tersburg se anunță, că Țarul Nicolae a dat un ucaz, prin care opresce străinilor, dér mai ales Jidanilor câștigarea de proprietăți imobiliare. Jidanilor nu le este ertat a-și înființa nici fabrici.

Prussaci. Austria și Rusia. În *Pozen* era proiectat a se țină un congres polon de medici și naturaliști. Din prilejul acesta șeful poliției de acolo a oprit participarea medicilor și naturaliștilor cehi, poloni și slavii din Austria și Rusia la acel Congres. Din Austria se anunțaseră cam 100 de medici slavii. Causa se dice a fi demonstrațiile „*panslave*“ din Praga, care i-au supărat binisor și pe Prusaci. O altă cauză ar fi, versiunea, că medicii și naturaliștii slavii voiau să folosescă congresul polon ca loc de demonstrații. Decă cu totă acesta oprire, totuși s'ar afla vre-un Ceh, Polon, ori Slav, care să cuteze a merge la *Pozen*, nefiind supus german, va fi escortat peste graniță. În urma acestei măsurii de rigóre, comitetul arangiator al Congresului a decis amânarea lui. Probabil, că el se va țină în Cracovia — Muscălesce o mai ia și Germania asta!

SCIRILE ȚILEI.

— 24 Iunie v.

Dr. Luran dimis. Era prefectul convictului român dela episcopia română gr. cat. din Oradea-mare. Sub conducerea lui tinerimea din acel convict s'a crescut în spirit, care numai folositor nu pôte fi creșterii românești. Canonicul Luran și-a făcut nume bun în acest post la adversarii noștri, totdeauna s'a silit să apară ca mare „*patriot*“. Dér nu scim cum, cum nu, stegarul veleităților „*patriotice*“ a fost dimis din acest post. Îl plâng „*patrioticele*“ șoviniste maghiare și doresc să revină asupra dimisiei și să-și reocupe érași postul. Causă de-ai regreta retragerea noi nu avem, — avem însă fierbinte dorință de a i-se umplé locul cu un bărbat mai consciu de chemarea sa în fruntea convictului din Oradea.

Solemnitate la Constanța. În cursul săptămânii viitoare se va face la Constanța inaugurarea curselor marelui vapor pachetbot „*Carol I*“. La această solemnitate vor asista MM. LL. RR. Principele Ferdinand și Princesă Maria. Ceremonia religioasă va fi oficiată de P. S. S. Episcopul Partenie al Dunărei de Jos.

Ruble confiscate. În câte-va cercuri din Bosnia-Herțegovina a băntuit mai în primăvară fómetea. Cei lipsiți se adresară după ajutor cătră frații lor Sërbi și Slavii. S'au adunat în Ungaria și Austria sume mai mici. S'au făcut colecte și în mai multe orașe rusesci. Ajutórele acestea au fost trimise la destinația, însă guvernul bosniac a confiscat toate sumele trimise în ruble rusesci. — Motivul nu e cunoscut. D-l Kallay îl păstrează în secret.

Un medic rabi. Din Cluși se anunță, că medicul de cerc Anton *Weber*, om fôrte rabi, a dat în certă cu agricultorul *Francisc Balázs* și cu nevastă-sa. Cërta s'a născut din cauză, că *Balázs* a dat afară dintr-o cărciumă pe medic. *Weber* infuriându-se a scos revolverul și a tras două focuri asupra lui *Balázs* și a nevastei acestuia, rânindu-i pe amândoi de mörte. Starea celor răniiți nu dă nici o speranță de scăpare. *Weber* a fost arestat.

Pod dărîmat. Din *Sigetul-Marmației* se vestesc o mare nenorocire întâmplată aproape de *Ronaszék*. Un tren trecea peste podul de lemn dela linia ferată. Podul, sub marea povară, s'a rupt și dărîmat. Locomotiva și 8 vagoane au căzut în adâncime și s'au sdrobotit. Din norocire mörte de om nu s'a întâmplat; conducătorul locomotivei și fochistul au fost grav răniiți.

Bătaie între Piquart și Eszterhazy. În *Paris* s'a întâmplat o strașnică încôerare pe stradă între *Piquart* și *Eszterhazy*, figurii bine cunoscute în procesul *Zola*. *Piquart* se plimba pe piața „*Victor Hugo*“, când de-odată auzi pași. Intorcându-se vedu, că colonelul *Walsin-Eszterhazy* ridică bastonul să-l lovască. *Piquart* prinse lovitura cu brațul stâng și cu bastonul lui

aplică o lovitură peste cap lui *Eszterhazy*. Pălăria colonelului cădu și în timp ce ș'o ridică, o mare mulțime de ómeni se adună în jurul lor, cătră care strigă: Sunt colonelul *Eszterhazy*, ér acela e *Piquart*! În apropiere nu era nici un polișt. Amândoi bătașii s'au depărtat apoi cu câte-va lovituri țepene.

Avis.

autorilor învățători!

„*Almanachul învățătorilor români*“, ce va apăre cu începerea anului școlastic v. (1888/9), va cuprinde în sine și un conspect asupra „*învățătorilor ca autori*“.

În lipsa de adrese exacteși dorind să evit atare omitere, vin prin acesta aruga pe toți D-nii colegi învățători, cafoști, séu și de present redactori la atare foii ori autori ai vre-unui op tipărit, să binevoescă a-mi trimite, pe lângă datele de adresă, și un conspect asupra cărților de ori și ce soi, dér edate, — mai bine însă a-mi trimite cât mai îngrabă și câte-un exemplar din acele opuri, ca astfel să le pot espune între inserate, făcându-le cunoscute abonenților *Almanachului*.

Recița-mont. (Resicabánya) Iulie 1898.

Ioșif Velcean.

SCIRI ULTIME.

Războiul. — Situația în Spania.

Londra, 6 Iulie. După nimicirea escadrei lui *Cervera*, Americanii au amânat deocamdată bombardarea orașului *Santiago*, până când vor primi nouă întăriri de trupe dela *Tampa*.

Siboney (Cuba), 6 Iulie. Trupele lui *Lawton* au pëtruns în orașul *Santiago*. Pe strade om se luptă contra om. Americanii au pierdut erî 1000 de ómeni, între cari 159 morți.

Madrid, 6 Iulie. S'a introdus censură riguroasă, așa încât publicarea de telegrame e aproape imposibilă. Agitația e la superlativ, supërarea populațiunei indescritibilă. Guvernul a luat cele mai întinse măsurii pentru susținerea ordinii. Capitala stă în ajutorul introducerii stărei de asediu.

Madrid, 6 Iulie. Sagasta s'a temut a publica îndată scirea despre desastrul îndurat de *Cervera*. El se teme, că furia poporului va isbucni cu putere elementară. În interesul dinastiei a retăcut până erî trista veste.

Londra, 6 Iulie. „*Daily Telegraph*“ primesce din *Madrid* scirea, că diarelor li-a fost oprit a publica deja Lunii scirile despre căderea lui *Cervera*. Întréga garnisonă din *Madrid* stă pe picior de război, ca să împiedece eventuale turburări.

Madrid, 6 Iulie. „*Agencia Fabra*“ anunță, că consiliul ministerial spaniol a decis a nu-se dimitte la nici un fel de tractări de pace, ci a continua în ori-ce împrejurări războiul, până când va mai fi în *Cuba* picior de soldat spaniol.

DIVERSE.

„*Feciórele statului*“. În *Siam* este datina, că fiă-care fată, care a ajuns o etate anumită și nu s'a măritat, la dorința ei este oficios „*înregistrată*“ și din acea óră face parte din corporațiunea „*feciórelor statului*“, adecă ea aternă de aci încolo de voința domnitorului, care se îngrijesc de măritișul „*feciórelor*“ înregistrate. Pentru bărbatul, care n'ar voi a-se însura cu o atare „*fecióră*“ legea stabilește o adevărată pedepsă. Supușii lui *Chulalongkorn*, cari au nenorocirea a-se opune legilor țării, nu se pedepsesc, ca în Europa cu amende în bani, ci sunt constrînși a lua de soție una séu mai multe dintre „*feciórele statului*“. Decă este vorba de o transgresiune mai mică, bărbatul are drept să-și alégă una dintre „*fecióre*“. Se dice, că de curënd unui redactor din *Siam*, care a fost osëndit la 200 fl. perdere din cautiune, i s'a schimbat pedepsă, fiind silit să ia în căsătorie o „*fecióră* a statului“.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșanu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

oooooooooooooooooooooooooooo

Medic român în Karlsbad.

Medic universal

Dr. Romulus L. Crăciunu

Medic clinic în spitalul univers imp. reg. din Viena (clinica D lui consilier de curte Prof. Neusser). Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunii pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Majestatea Sa împăratul etc etc.

Ord. din 1 April până în 1 Octomvre dela orele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în Mühlbadgasse casa „Schwarzes Ross”. 30.

oooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooo

Nr. 458—98.

ESTRAS.

Atestat notarial.

Eu, Carl Schnell, notar public reg. adevăresc, după ce m'am convins, că losul cu Nr. 78,537 al loteriei de clasă reg. ung., care a fost eșit la sortire cu

un câștig de 15,000 corone (cinci-spre-dece mii) a fost vândut de casa de bancă de aci Nussbächer & Beer în optime, la mai mulți cetățeni brașoveni, cari îmi sunt cunoscuți.

KARL SCHNELL m. p.
notar public regesc.

Brașov, 6 Iulie 1898

oooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooo

Marele Hotel

Predeal

Situat Vis-à-vis de Gară

deschis

sub direcțiunea proprietarului

T. I. TEODORESCU,

Restaurant de I-ul rang.

— Beuturi escelente. —

Arangiamet cu ziua și cu luna.

— Prețuri convenabile. —

2826 30.

oooooooooooooooooooooooooooo

Boale de plumâni

(catar cronic și offica se vindecă prin întrebuintarea de

„GLANDULĒN.”

Glandulen este un mijloc de vindecare, pentru bôlele plumânilor în orî și ce formă. Efectul bun s'a constatat la sute de bolnavi vindecați.

Glandulen, este mijlocul cel mai rațional ce există până acum. Conține materie naturală, care vindecă în corp morburile de plumâni. Prin întrebuintarea lui se ajută vindecarea

Glandulen, nu este un mijloc artificial, chemic, este cu totul nevătămător chiar și dacă se folosește mai îndelungat.

Glandulen, se prepară în fabrica chemică a succesorilor lui Dr. HOFFMANN MEERANE I. Sa. din ghinduri de plumâni, dela animale sănătoșe în tăbliță (formă plăcută de luat), fie-care tăbliță de 0.25 gr. cuprinde 0.05 gr. Glandulen, corespunzând la 0.25 gr. substanță de ghinduri și 0.20 gr. zăhar ca adaos.

Glandulen este legal patentat. — A se feri de imitație — Numai glandulen conține în formă neschimbată — substanțele de vindecare. — Se capătă mai în toate farmaciile a fl. 2.75 pentru 100, și fl. 1.50 pentru 50 tăblițe. — Unde nu se capătă să se adreseze la

Depozitu principel: „Farmacia DIANA”

FONAGY JÓZSEF, Budapest, VII.,

care la cerere trimite gratis și franco broșuri și informații dela medic și pacienți însănătoșai.

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Iulie 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.75
Renta de corone ung. 4%	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	119.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.10
Oblig. căil. fer. ung. de est. I. emis.	121.40
Bonuri rurale ungare 4%	96.70
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Impr. ung. cu premii	158.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	139.50
Renta de argint austr.	101.80
Renta de hârtie austr.	101.60
Renta de aur austr.	121.10
Losuri din 1860.	141.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	901.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	394.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	369.10
Napoleondori	9.52
Mărci imperiale germane	58.80
London vista.	119.85
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%	100.90
Note italiene.	44.40

Cursul pieței Brașov.

Din 7 Iulie 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.44	Vënd.	9.48
Napoleond'ori. Cump.	9.50	Vënd.	9.52
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.65
Ruble Rusesci Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	58.70
Lire turcesci Cump.	10.70	Vënd.	10.75
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Nr. 3102—1898.

Publicațiune!

P. T. public se avisază, cum-că reuniunea țerei pentru cultivarea în lucrările de mână a deschis în Buda-pesta pentru durata feriilor de vară pentru învățătorii din provincă și în decursul întregului an școlar, pentru copii de școlă un curs, în care se dă instrucțiune în lucrările elementare, de mână și în întrebuintarea uneltelor de lipsă spre acest scop.

Se provocă deci toți acei, cari intenționează, ca să între în această reuniune ca membri ordinarî seu ajutătorî, ca pentru înscrierea numelui în listă să se prezenteze la subscrisul căpitănat orășenesc.

Brașov, 30 Iunie 1898.

293,1—3. Căpitănatul orășenesc.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădământ, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi-istr. „Gazeta Trans.”

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker

legător de cărți, și lucrător de galanterii, Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,

ce există de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectueșe tôte lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. esecutând cât se pôte de bine și de esact.

Avënd lucrătorî de tôte specia escelent pregătiți, acêșta legătoria de cărți pôte se esecute iute și forțe ieftine tot ce se pôte cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în tôte esecuțiunile posibile.

Despărțemēt deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoșelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acêșta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununî și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,

legător de cărți,

Strada porții Nr. 22.

24—0

Strada porții Nr. 22.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provăduț cu cele mai bune mijlôce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru tôte speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverts, in tola mărimca.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.